

DOSSIER DE PREMSA

Una novel·la enigmàtica, intensa i breu sobre la presència de *l'altre*, tant el que trobem enfora com el que duem a dins.

A *Blat* s'expliquen les històries paral·leles de dos personatges que tenen molt en comú, tot i que, separats per l'espai i pel temps, no es coneixen.

En una història que transcorre en l'actualitat, el Tomàs, tipògraf, acudeix al casament d'uns bons amics seus. Al convit, que es fa en una casa rural prop de Lleida, comprèn com s'ha arribat a allunyar d'aquests dos amics, que feia molt temps que no veia, així com de les seves pròpies aspiracions.

L'altra història s'ambienta en un món nocturn i fantasiós, del qual un personatge anònim intenta escapar seguint la pista d'algú que un cop va veure que en travessava la frontera. Les vides del Tomàs i del fugitiu anònim són complementàries, oposades i separades, com ho poden ser la ment conscient i la inconscient. A la vegada, els personatges estan inspirats en la vida dels germans Víctor i Màrius Torres, el polític i el poeta, molt diferents entre ells i separats per la guerra.

Blat és una novel·la en la qual ressonen les veus literàries d'un Bauçà enigmàtic o d'una íntima Rodoreda, un autèntic 'tour de force' narratiu que enganxa el lector per la lenta acumulació de materials que acaben confluint en un final memorable que dona sentit a l'estructura amb una reflexió moral entorn de la presència de l'altre.

«Per què vols veure el blat? El blat és sempre tremolós i llunyà, i evoca sempre una altra cosa. Si vols veure el blat, busca les roselles. És l'única manera».

Josep Maria Pagès i Escolà (el Poal, Lleida, 1976) és corrector des de fa quinze anys a la impremta lleidatana Arts Gràfiques Bobalà. Després d'obtenir guardons en concursos de relats, el 2012 va publicar en un llibre col·lectiu *L'habitació de les mans*, X Premi Romà Comamala de narrativa breu de l'Ajuntament de Vilabella. *Blat* és la seva primera novel·la.

«Èrem dos, ens vam separar en la foscor. L'altre era més àgil i va travessar la frontera. No duia els papers. Això és tot el que jo sabia d'ell».